

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet stadfæstede i oktober 2014 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger fra Somalia. Indrejst i 2014.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren tilhører klanen Asharaf og er muslim af trosretning fra [by] i Shabelle Hoose, Somalia. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til sit hjemland frygter at blive slået ihjel af Al-Shabaab, da de har idømt ansøgeren dødsstraf. Ansøgeren frygter endvidere hendes afdøde kæreste [A's] familie, da de mistænker ansøgeren for at have slået [A] ihjel. Ansøgeren frygter endelig sin ægtefælles familie, idet hun har sagt, at det er ægtefællens broder, der har slået [A] ihjel, og idet hun havde et forhold til [A], selvom hun stadig er gift.

Ansøgeren har til støtte for sit asylmotiv henvist til, at hun i 2007 blev viet med sin ægtefælle [JY]. Ansøgerens ægtefælle har imidlertid været forsvundet siden 2010, og det sidste, ansøgeren hørte fra ham, var et telefonopkald, hvor det blev oplyst, at Al-Shabaab var efter ham. I 2013 blev ansøgeren kæreste med [A]. Da ansøgerens svoger, [B], fik kendskab til deres forhold, forbød han ansøgeren at omgås [A]. Ansøgeren og [A] fortsatte imidlertid forholdet, hvilket resulterede i, at [B] [vinteren] 2014 opsøgte ansøgeren på hendes bopæl og stak [A] med en kniv. [A] døde af knivstikket. Den samme dag ankom folk fra Al-Shabaab på bopælen. Ansøgeren blev beskyldt for at have slået [A] ihjel. [Vinteren] 2014 blev ansøgeren stillet for en islamisk domstol, der dømte hende til døden, idet hun havde været sin ægtefælle utro, og idet hun havde slået en mand ihjel. Få dage efter domsafsigelsen lykkedes det ansøgeren at flygte fra fængslet.

Flygtningenævnet kan ikke lægge ansøgerens forklaring til grund. Nævnet bemærker overordnet, at det må anses at have formodningen mod sig, at ansøgeren har kunnet opretholde et forhold med [A], således at hendes børn omtalte ham som onkel, uden at dette har givet anledning til problemer, især i forhold til ansøgerens svigerfamilie. Nævnet har lagt afgørende vægt på, at ansøgeren har forklaret divergerende om centrale begivenheder i sit asylmotiv. Hun har således forud for nævnsbehandlingen forklaret, at [B] efter at have stukket [A] afstod fra voldshandlinger mod ansøgeren, fordi hun skreg op. På nævnsmødet har ansøgeren forklaret, at hun undgik voldshandling fra [B's] side ved at låse sig inde i et tilstødende lokale. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at ansøgeren under nævnsmødet har forklaret udbyggende om, at [B] tidligere har udsat hende for vold og fremvist fotos heraf. Ansøgeren har, som begrundelse for at denne oplysning først fremkom under nævnsbehandlingen, henvist til, at hun tidligere frygtede at oplyse herom, idet hun var bange for Al-Shabaab. Nævnet finder, at denne forklaring må anses for ulogisk, når henses til, at hun tidligere har forklaret belastende om Al-Shabaab, hvorimod oplysningen om vold relaterer sig til [B], som ikke har tilknytning til Al-Shabaab. Endelig lægger nævnet vægt på, at ansøgeren i det hele har været tilbageholdende med at oplyse konkrete detaljer om fængslets indretning, og om hvordan [A] døde. Nævnet finder i det hele, at ansøgeren har svaret afglidende og udetaljeret. Efter en samlet vurdering finder nævnet ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort sit asylmotiv og herunder sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Somalia vil blive udsat for forfølgelse. Det bemærkes, at de generelt vanskelige forhold for kvinder i Somalia ikke i sig selv kan medføre en

ændret vurdering. Nævnets flertal bemærker herefter, at der på baggrund af ovenstående ikke er anledning til at udsætte sagen på en torturundersøgelse.

Flygtningenævnet finder herefter ikke, at ansøgeren ved en tilbagevenden til Somalia vil være i fare for forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 eller i risiko for umenneskelig behandling efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Flygtningenævnets præmisser

I maj 2016 besluttede Flygtningenævnet at genoptage sagen til behandling på et nyt mundtligt nævnsmøde under henvisning til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 10. september 2015, R.H. mod Sverige.

Flygtningenævnet stadfæstede i juli 2016 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger fra Somalia. Indrejst i 2014.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er somalisk statsborger og sunni-muslim af trosretning fra Shabelle Hoose, Somalia. Ansøgeren tilhører hovedklanen Asharaf og subklanen [navn]. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevendende til sit hjemområde i Somalia frygter, at al-Shabaab vil slå hende ihjel, idet hun allerede er idømt dødsstraf. Hun har videre henvist til, at hun frygter sin kæreste, [A's], familie, som vil slå hende ihjel, fordi de tror, at hun har slået [A] ihjel. Ansøgeren frygter endvidere sin ægtefælles familie, fordi hun har sagt, at det er ægtefællens bror, [B], som har slået ham ihjel, og fordi hun havde et forhold til [A], imens hun stadig var gift.

Til støtte for sit asylmotiv har ansøgeren oplyst, at hendes ægtefælle forsvandt for fire år siden. Hun indledte i 2013 et forhold til en anden mand ved navn [A]. Ansøgeren har videre oplyst, at hendes ægtefælles bror, [B], blev bekendt med hendes forhold til [A], hvorfor han slog [A] ihjel. Ansøgeren blev uretmæssigt dømt for drabet på sin kæreste og idømt dødsstraf. Det lykkedes ansøgeren at flygte fra fængslet.

Ved vurderingen af ansøgerens forklaring om sit asylmotiv har Flygtningenævnet lagt vægt på, at ansøgeren er analfabet.

Flygtningenævnet kan ikke lægge nogen del af ansøgerens forklaring om sit asylmotiv til grund. Efter udlændingelovens § 40 påhviler det en asylansøger bl.a. at sandsynliggøre det asylmotiv, som asylansøgeren påberåber sig. Flygtningenævnet finder, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort sin baggrund, idet ansøgeren på væsentlige punkter har forklaret divergerende og udbyggende, ligesom forklaringen er udetaljeret og fremstår konstrueret til lejligheden. Ved troværdighedsvurderingen har nævnet endvidere lagt vægt på, hvordan ansøgeren har fremstået for nævnet, herunder at ansøgeren har svaret afglidende på en række centrale spørgsmål om sit asylmotiv.

Ansøgeren har således forklaret divergerende og udbyggende bl.a. om episoden, hvor [B] slog [A] ihjel, om hvorvidt hun boede sammen med sin kæreste, om [B's] vold mod hende, om bopælen for den ældre kvinde, der hjalp hende med at flygte fra [C], og om hendes farmor og farfars økonomiske forhold. Flygtningenævnet har endvidere lagt vægt på, at ansøgerens forklaring om bl.a. fængslet og retssagen har været udetaljeret, og at forklaringen om flugten fra fængslet fremstår utroværdig. Flygtningenævnet har desuden lagt vægt på, at det forekommer mindre sandsynligt, at den ældre kvinde, [D], og ansøgerens farfar skulle have nået at planlægge og fremskaffe midlerne til ansøgerens flugt, henset til at ansøgeren ankom til [D's] bopæl kl. 18:00, at [D] var overrasket over at se ansøgeren, at ansøgerens udrejse påbegyndte da solen gik ned, og at ansøgeren ingen kontakt havde til sin farfar efter flugten fra fængslet. Det forekommer endvidere mindre

sandsynligt, at ansøgeren ikke fremviste sit pas efter at være steget ombord på flyveren i Addis Ababa, herunder ved ankomsten til Danmark.

Flygtningenævnet finder efter de aktuelt foreliggende baggrundsoplysninger, at ansøgeren, der er uprofileret, ikke risikerer at blive udsat for sådanne forhold ved en tilbagevenden til Somalia, at hun er omfattet af beskyttelsen efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3, eller at en udsendelse til Somalia i øvrigt vil være i strid med internationale menneskerettighedskonventioner. Flygtningenævnet har ved afgørelsen inddraget de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder oplysningerne om forholdene i Mogadishu og det øvrige sydlige og centrale Somalia, herunder Qoryooley. Dette afspejles ligeledes i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i sagen K.A.B. mod Sverige af 5. september 2013 (sag nr. 886/11) og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i sagen R.H. mod Sverige af 10. september 2015 (sag nr. 4601/14), der fortsat understøttes af de senest foreliggende baggrundsoplysninger.

Det forhold, at ansøgeren er kvinde, kan ikke i sig selv føre til en anden vurdering. Som anført ovenfor forkaster Flygtningenævnet ansøgerens forklaring, herunder ansøgerens forklaring om konflikten med svigerfamilien. Flygtningenævnet finder på den baggrund, at ansøgeren må anses for at have adgang til både support fra familie og øvrig netværk, herunder et mandligt netværk, der kan beskytte hende. Flygtningenævnet har endvidere lagt vægt på, at ansøgeren har oplyst, at hun hverken har eller har haft konflikter med den somaliske regering, de somaliske regeringsstyrker eller AMISOM. Bortset fra konflikterne, som ansøgeren har oplyst om i forbindelse med asylmotivet, og som Flygtningenævnet har forkastet, har hun heller ikke oplevet konflikter med hverken al-Shabaab eller privatpersoner i Somalia.

Flygtningenævnet bemærker herefter, at der på baggrund af ovenstående ikke er anledning til at udsætte sagen på en torturundersøgelse.

Nævnet finder på den baggrund, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at ansøgeren ved en tilbagevenden til Somalia vil risikere forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller har behov for beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”